

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/141/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3618010056
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3618010056.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Františka Kováča a JUDr. Beáty Javorkovej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 11. marca 2019 prejednal odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Partizánske v trestnej veci obžalovaného

L. R.,

nar. X.X.XXXX v A. trvale bytom A., S. P.XXX/XX, na verejnom zasadnutí neprítomného,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Partizánske, sp. zn. 2T/20/2018 zo dňa 17. septembra 2018 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátora zamietá, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný L. R. podľa § 285 písm. b) Tr. por. oslobodený spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Partizánske, sp. zn. Pv 432/17/3305 zo dňa 3.4.2018, v ktorej mu bolo kladené za vinu, že sa mal dopustiť prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na §§ 138 písm. a), 122 ods. 3 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že dňa 04.11.2017 v čase okolo 05:00 hod. v priestoroch herne O. Y. na D. Z. č. XXXX/XB v A. pod vplyvom alkoholu po predchádzajúcej slovnej roztržke a fyzickom konflikte poškodeného H. A. s bratom obžalovaného napadol poškodeného H. A. tak, že k nemu zozadu pristúpil a jedenkrát ho sklenenou fľašou udrel do temena hlavy a následne z miesta odišiel preč, čím poškodenému H. A. spôsobil tržné zranenia hlavy, ktoré si vyžiadali lekárske ošetrenie, pretože skutok nie je trestným činom.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie prokurátor, ktoré zahlásil do zápisnice o hlavnom pojednávaní ihneď po vyhlásení rozsudku. Následne prokurátor odvolanie písomne odôvodnil. Podľa názoru prokurátora z vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní jednoznačne vyplynulo, že žalovaný skutok je trestným činom a tento spáchal obžalovaný L. R.. Prokurátor ďalej uviedol dôvody, o ktoré samosudca súdu prvého stupňa oprel svoje rozhodnutie o tom, že obžalovaný konal v nutnej obrane. Ďalej prokurátor urobil vlastný opis zabezpečeného obrazového záznamu z miesta skutku zo dňa 4.11.2017 v časti od 06:26:27 hod. do 06:32:00 hod. Okrem iného tu prokurátor najmä uviedol, že obžalovaný udrel poškodeného H. A. do oblasti hlavy na zátylok, avšak v tom čase už poškodený H. A. M. R. bezprostredne nenapádal, neudieral, teda útok poškodeného na M. R. nepokračoval a je otáznе, či hrozil. Taktiež tvrdenie, že sa poškodený vyhrážal zabitím bratovi obžalovaného, nevyplýva z výpovede žiadneho svedka. Obžalovaný mal pritom úmysel pokračovať v útoku na poškodeného, pretože vzal fľašu do rúk aj druhýkrát. Takéto konanie obžalovaného preto nemožno právne posúdiť ako nutnú obranu, nakoľko nutná obrana musí prebiehať súčasne s útokom. Ak by totiž útok už skončil, mohlo by ísť o odplatu, ktorá nie je nutnou obranou. Prokurátor taktiež nesúhlasil s názorom súdu prvého stupňa v tom, že použitiu ustanovenia o nutnej obrane nebráni ani použitie zbrane - fľaše obžalovaným.

Prokurátor k tomu uviedol, že použitím zbrane mohlo dôjsť k závažnejším zraneniam poškodeného, ktorý zaútočil na brata obžalovaného bez použitia akejkoľvek zbrane. Prokurátor tiež poukázal na to, že z vykonaného dokazovania nevyplýva, že by sa obžalovaný akýmkoľvek iným spôsobom snažil zabrániť poškodenému v napádaní jeho brata. V závere prokurátor uviedol, že obžalovaný na začiatku hlavného pojednávania vyhlásil, že sa cíti byť vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., ktoré vyhlásenie navrhli prokurátor aj obhajca prijať, avšak súd napriek tomu vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 ods. 7 Tr. por. neprijal. Prokurátor navrhol rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. zrušiť a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátiť súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní, obhajca obžalovaného navrhol odvolanie prokurátora podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť. Prokurátorka krajskej prokuratúry navrhla zrušiť rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 321 ods. 1 písm. b), d), ods. 3 Tr. por. a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátiť súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie.

Odvolačný súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré tomuto výroku predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Pokiaľ prokurátor v odvolaní namietal procesný postup súdu prvého stupňa, pokiaľ tento podľa § 257 ods. 7 Tr. por. neprijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinným zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, tejto vytýkanej chybe odvolačný súd neprisvedčil. Je v súlade so základnou zásadou trestného konania, aby súd v záujme svojho spravodlivého konania a rozhodnutia (§ 2 ods. 7, 10 Tr. por.) neprijal také vyhlásenie obžalovaného, ak je toho názoru, že odsudzujúce rozhodnutie o vine obžalovaného v súlade s obžalobou neprichádza do úvahy.

Taktiež je neprípustné, aby zákonná právna kvalifikácia konania obžalovaného uvedeného v obžalobe bola odôvodňovaná aj z vyhlásenia obžalovaného o vine, ak predtým súd takéto vyhlásenie neprijal (§ 333 ods. 4 Tr. por. per analogiam).

Ďalej k skutkovým a právnym záverom súdu prvého stupňa z pohľadu vytýkaných chýb v odvolaní prokurátora, uvádza senát odvolacieho súdu nasledovné. Z pohľadu skutkových zistení je nepochybné, že to bol práve poškodený H. A., ktorý sa v predmetnej dobe choval v priestoroch herne ako jediný agresívne, útočne, násilnícky, pričom z obsahu obrazového záznamu bez akýchkoľvek pochybností vyplýva, že z takéhoto správania poškodeného „išiel strach“. Návštevníci predmetnej herne, ktorí tam boli spolu s obžalovaným, nijako nedali príčinu, aby ich poškodený čo i len slovne napadol, nehovoriac už o opakovanom fyzickom napadnutí M. R. Napokon pre tento záver svedčí aj okolnosť, že samotný poškodený H. A. bol v predchádzajúcom trestnom konaní právoplatne odsúdený za vyššie uvedené konanie pre prečin výtržníctva (rozsudok Okresného súdu Partizánske, sp. zn. 2T/27/2018 zo dňa 20.6.2018).

Senát odvolacieho súdu po oboznámení sa s obsahom obrazového záznamu (č. I. 90) bez akýchkoľvek pochybností prisvedčil dôležitému skutkovému záveru súdu prvého stupňa v tom, že obžalovaný úderom fľaše po hlavu poškodeného reagoval na už opakované napadnutie svojho brata poškodeným päšťami, keď krátko predtým mu dal poškodený niekoľko faciek. Obrana obžalovaným svojho brata prebiehala prakticky súčasne s útokom poškodeného.

Z predmetného obrazového záznamu pritom vyplýva, že poškodený H. A., ktorý je robustnej postavy, sa v predmetnej dobe choval akoby „odtrhnutý z reťaze“, keď tento najprv bezdôvodne slovne napadol brata obžalovaného, zaútočil na neho, keď tento sedel fackami, vyzliekol sa aj donaha v hornej polovici tela, odstrčil stolík, päšťami znovu napadol brata obžalovaného. Názor prokurátora v odvolaní, že obžalovaný sa nesnažil zabrániť v napádaní svojho brata iným spôsobom, vôbec nezapadá do prebiehajúceho skutkového deja. Rovnako to platí aj pre použitie fľaše na obranu ako zbrane, keď spravidla sa poškodený v takýchto prípadoch bráni tým, čo má „po ruke“. Už zo samotnej povahy „nutnej obrany“ vyplýva, že táto môže byť aj „závažnejšia“ ako z pohľadu použitých prostriedkov, tak aj z pohľadu možného následku, ako je následok, ktorý hrozil z útoku. Riziko následku, ktorý vznikne z obrany pred útokom, musí znášať útočník.

Ustálená súdna prax týkajúca sa použitia okolnosti vylučujúcej protiprávnosť v podobe nutnej obrany podľa § 25 Tr. zák. pripúšťa, keď napadnutý „bráni“ spôsobom (použitie zbrane obrancom, zranenie útočníka), ktorý je proti útoku účinný, ak nejde o zjavnú neprimeranosť útoku. Súd prvého stupňa napokon správne poukázal aj na ustanovenie § 25 ods. 3 Tr. zák., ktoré v dôsledku silného rozrušenia v dôsledku zmätku, strachu alebo zľaknutia, vylučuje trestnú zodpovednosť aj v prípade „neprimeranosti“ obrany útoku podľa § 25 ods. 2 Tr. zák. Už vyššie senát odvolacieho súdu uviedol, že poškodený svojím násilným, výtržníckym konaním „širil strach“.

Z takto rozvedených dôvodov rozhodol odvolací súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.